

ikke kan nøjes med en Reservebeholdning paa mindre end til 6—7 Maaneders Forbrug. Naar Statsbanerne pr. 1. April har en Beholdning til 9—10 Maaneders Forbrug, vil det sige, at vi i det kommende Aar maa købe Kul til ca. 9 Maaneders Forbrug for at kunne bevare en Reservebeholdning paa 6—7 Maaneders Forbrug. Disse 9 Maaneders Kulindkøb maa gaa ind i de Beholdninger, vi har, og hvis de, hvad alle venter, kan købes til billigere Priser, blot til de Priser, vi har i Øjeblikket, og indgaa i de samlede Beholdninger, vil vi faa en Enhedspris paa Kul, som er under de 185 Kr. pr. Ton.

Det ærede Medlem talte om, at det var mere klædeligt for Regeringen, om den i Stedet for at drive sin doktrinære Politik tog Ansvar for, hvad den havde gjort. Jeg tror ikke, at nogen af Regeringens Medlemmer ikke ønsker at tage Ansvar for, hvad der er gjort, jeg for mit Vedkommende har ingen Sinde ønsket at skubbe Ansvar for, hvad her er foretaget, fra mig. Jeg har sagt, som rigtigt er, at Generaldirektøren for Statsbanerne disponerer selvstændigt med Hensyn til Kulindkøb under Ministerens Ansvar. Saaledes er det, og saaledes maa det nødvendigvis være, mener jeg, naar man skal have en forretningsmæssig Leder af Statsbanedrift. Jeg tror, at det ærede Medlem vilde have handlet akkurat paa samme Maade, hvis det var ham, der havde siddet som Trafikminister. Og naar det ærede Medlem taler om Doktrinarisme i Regeringens Politik, skulde han mindes alle de lange Taler, han som Indenrigsminister har holdt her i Tinget, og med hvilken Doktrinarisme han har holdt fast ved den Politik, han nu en Gang førte, den være selvopfundet eller paatvunget af andre — det skal jeg lade være usagt. Det var en doktrinær Politik, og den holdt det ærede Medlem fast ved, og han holdt fast ved den ogsaa i den forløbne Sommer, da han saa stærkt opfordrede Regeringen til at foretage Statsindkøb af Kul. I alt Fald bebrejdede det ærede Medlem Regeringen, at den ikke havde fulgt de sagkyndiges Raad: at foretage Statsindkøb af Kul, saa det vil sige, at han var enig med disse. Nu synes han at ville akkurat den modsatte Vej. Finde ud af hans Politik, hvem der kan!, men jo længere Tid der gaar, desto mere faar man den Opfattelse, at det er en Politik, der indrettes først og fremmest efter Øjeblikkets partipolitiske Behov, ikke efter de saglige Synspunkter, som burde lægges til Grund for den.

Pitzner: Den ærede Ordfører, Hr. Brorsen, udtalte, at mange af hans Meningsfæller, som Forholdene nu har artet sig, beklagede de store og dyre Beholdninger af Kul, vi ligger med, og hvis jeg ikke husker fejl, udtalte ogsaa den højtærede Trafikminister noget lignende for sit Vedkommende. Mit Parti og jeg kan ganske slutte os hertil.

Ogsaa vi beklager, som Forholdene har udviklet sig, i høj Grad, at Statsbanerne ligger med saa store Beholdninger af dyre Kul.

Det ærede Medlem Hr. Hauge udtalte, at det eneste fornuftige, naar man havde begaaet en Fejl, var aabent at erkende det og sige: Vi tog fejl. Det kan det ærede Medlem saa let sige, for, som bekendt, havde det radikal-socialdemokratiske Ministerium det Prærogativ, at det aldrig nogen Sinde tog fejl, aldrig nogen Sinde var udsat for at maatte give en saadan Beklagelse fra sig.

Det ærede Medlem Hr. Rode udtalte, at de store Tab, der var sket ved Statsindkøbene, og som Staten nu skulde dække, dette Millionbeløb maatte nu dækkes ved Skatter. Jeg forstaar saa udmærket godt den Indignation, der kom til Orde her fra det ærede Medlems Side. Det ærede Medlem har aldrig nogen Sinde, medens han var Minister, været ude for ved sine eventuelle fejlagtige Dispositioner at paadrage Staten Tab, som Skatteyderne maatte betale. Der blev ganske vist fra det ærede Medlem Hr. Hauges Side henvist til, at der en Gang var købt noget Brænde i Sverige, paa hvilket der var tabt. Det var altsaa den eneste Undtagelse, der var, det eneste Punkt, hvortil der kan henvises, hvor det radikal-socialdemokratiske Ministerium har beredt Statskassen Tab, men, skyndte det ærede Medlem sig ogsaa at sige, det var ikke Ministeriets Skyld, men det var, fordi det var tilskyndet af Industrien til at købe dette Brændsel.

Det ærede Medlem Hr. Rode udtalte, at han havde uddraget en Lære af dette. Det har jeg ogsaa gjort. Jeg har uddraget den Lære deraf, at hvis der er noget, der kan bebrejdes Regeringen nu, saa er det, at der i visse Maader har fulgt den tidligere socialdemokratiske-radikale Regering. Under dette Ministerium blev der købt Kul paa en saadan Maade, at der kun blev leveret en Trediedel af det, der blev købt. Der er her muligvis fra den nuværende Regerings Side begaaet den Fejl, at den har regnet ganske paa samme Maade. Jeg haaber, at den højtærede Regering deraf vil drage den Lære, at den ikke oftere følger Læren fra den tidligere Regerings Side. Der var af den tid-